Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

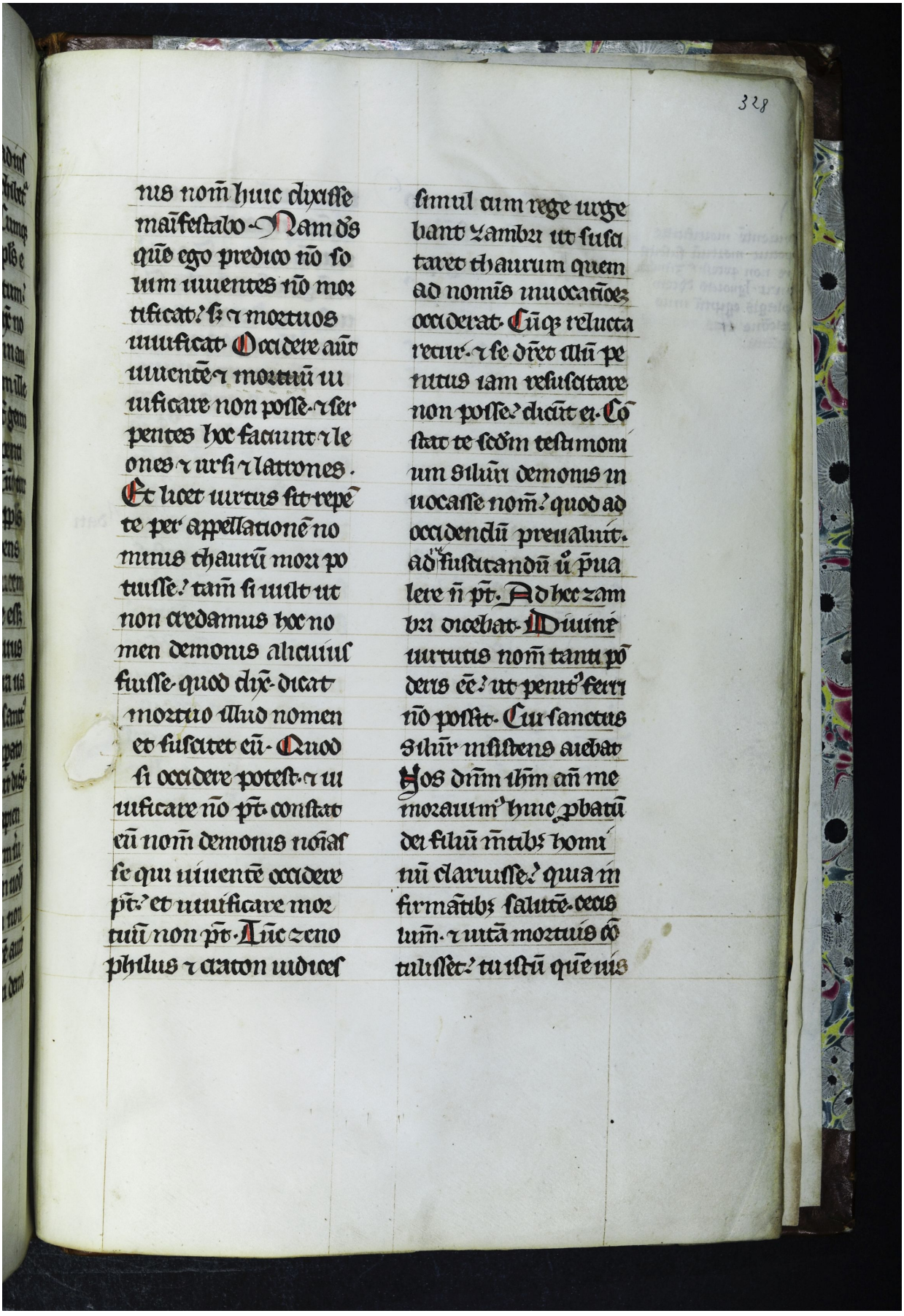

nus nom̄ huic dixisse
maīfestabo. Nam d̄s
quē ego predico nō so
lum uiuentes nō mor
tificat. sz ⁊ mortuos
uiuificat. Occidere aūt
uiuentē ⁊ mortuū ui
uificare non posse. ⁊ ser
pentes hoc faciunt ⁊ le
ones ⁊ ursi ⁊ latrones.
Et licet uirtus sit repē
te per appellationē no
minis thaurū mori po
tuisse. tam̄ si uult ut
non credamus hoc no
men demonis alicuius
fuisse. quod dix̄. dicat
mortuo illud nomen
et suscitet eū. Quod
si occidere potest. ⁊ ui
uificare nō pt̄. constat
eū nom̄ demonis nōias
se qui uiuentē occidere
pt̄. et uiuificare mor
tuū non pt̄. Tūc zeno
philus ⁊ craton iudices

simul cum rege urge
bant zambri ut susci
taret thaurum quem
ad nomīs inuocatiōez
occiderat. Cūq; reluctа
retur. ⁊ se dr̄et illū pe
nitus iam resuscitare
non posse. dicūt ei. Cō
stat te scd̄m testimoni
um siluri demonis in
uocasse nom̄. quod ad
occidendū preualuit.
ad resuscitandū u̅ p̄ua
lere n̄ pt̄. Ad hec zam
bri dicebat. Diuine
uirtutis nom̄ tanti pō
deris ēē. ut penit⁹ ferri
nō possit. Cui sanctus
silur̄ insistens aiebat
Nos dn̄m ih̄m an̄ me
morauim⁹ hunc ꝓbatū
dei filiū m̄tibꝫ homi
nū clariusse. quia in
firmātibꝫ salutē. cecis
lum̄. ⁊ uitā mortuis cō
tulisset. tu istū quē uis